

mig, at en fattig, arbejdsom Enke kan faa en Understøttelse, men det gaar ikke an at sammenligne Underofficers-Enterne med Officers-Enterne. Der maa jo tages noget Hensyn til de Livsforhold, hvorunder de paagældende tidligere have levet; men hvad der især gør Forfælleren, er, at en Del af de paagældende ere svagelige; saa længe Følk ere yngre, tager man ikke det Hensyn. Løjtnant Sjørgensen, som er kommen med i Aar, er jo en gammel Mand, henimod 70 Aar, og skønt han ikke er pensionsberettiget, vil man dog gerne hjælpe en saadan Mand, som har ført et stræbsomt Liv. Da han er saa gammel, bliver der heller ikke saa store Konsekvenser, men med Hensyn til unge Enters vilde Konsekvensen blive meget farlig. Jeg skal endnu kun sige nogle ganske faa Ord om § 26. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Udvalget har foreslaaet bevilget 426,000 Kr., og han sagde selv, at det er noget mindre, end der tidligere er bevilget. Ja, det er det ganske vist, det er endog meget mindre, naar vi gaa en Del Aar tilbage. Der var en Tid, da man var enig om, at der skulde bevilges omtrent 1 Million til Krigsministeriet og 1 Million til Marineministeriet. De Beløb er man kommen langt fra; og man er kommen længere bort derfra for Krigsministeriets end for Marineministeriets Vedkommende. Jeg ved ikke, om det er, fordi man maasse har villet straffe mig mere end min ærede Kollega. Jeg skal kun nævne et Par enkelte Poster. Der er for det første det mobile Batteri, Haubitserne. Den ærede Ordfører mente, at Nødvendigheden af denne Foranstaltning ikke var tilstrækkelig oplyst for Udvalget. Ja, det er jo muligt, at der kunde være sagt noget mere derom; det ved jeg ikke. Jeg synes for Resten, at der er sagt nok, for at man kan sætte sig en hel Del ind i Sagen. Det er jo en temmelig tyk Bog, der foreligger, og Krigsministeriets Anmærkninger ere ikke faa. Sagen er den, at vi staa for Tur med at maatte have vort Krigsmateriel ombyttet. Udviklingen gaar i Retning af Anskaffelse af ny og bedre Kanoner. Denne Anskaffelse er nødvendig, baade for at vi kunne faa bedre Kanoner, og fordi de, vi have, kun kunne holde en vis Tid; de begynde allerede at blive udslidte. Derfor er Opmærksomheden bleven henvendt paa Anskaffelsen af nyt Feltstyt. Smidertid er det ikke Meningen, at man vil staa sig til No ved det, der er foreslaaet, som det, man akkurat skal have. Man maa enten gaa med med Kaliberet og have mere hurtigskydende Skyts eller have mindre hurtigskydende og større Kaliber. Derimod ere

alle enige om, at et Skyts, som nødvendig maa gives Fortrinnet i Nutidens Feltartilleri, er lette Haubitser. Og det er da naturligt at begynde smaat med Anskaffelsen af et enkelt Batteri. Det er Nødtvingingen, og mere kan der ikke siges derom. Det gør mig ondt, at man ikke har villet gaa ind herpaa. Dernæst omtalte den ærede Ordfører det hurtigskydende Skyts til Søforterne, som man ikke har villet bevilge, fordi der var Tale om en provisorisk Foranstaltning. Dersom jeg nu tog det hurtigskydende Skyts fra Trekrøner og satte det over paa Charlottenlund og Rastrup Batterierne, vilde jeg saa faa hurtigskydende Skyts til Trekrøner, naar jeg forlangte det? Saaledes gør man den Erfaring, som jeg oftere har gjort, at man ikke skal være for ærlig. Havde jeg forlangt det selv samme Skyts til Trekrøner, havde jeg maasse faaet det. Marineministeren vil kunne sige dem, at hvad man mest ønsker til Søbefæstningen til Kamp med Skibe er netop hurtigskydende Skyts. Jeg finder mig foranlediget til at sige det, for at De kunne vide det, før de træffe Deres endelige Afgørelse, at det er noget, der trænges til. Det er ikke nogen overordentlig stor Sum, der forlanges, jeg kan ikke tænke mig, at det er, fordi jeg har været saa ærlig at forlange det til Charlottenlund og Rastrup Batterierne, at dette Beløb nægtes. Jeg skal altsaa meget indtrængende bede det ærede Finansudvalg om at overveje ogsaa denne Sag inden tredje Behandling.

Den fungerende Ordfører (Meer-gaard): Jeg skal begynde med et Par Bemærkninger til den ærede Krigsminister. Den ærede Minister mente, at det var ganske ubilligt, at de militære Ministerier bleve behandlet paa en anden Maade end de andre. Ganske vist er jeg ikke blind derfor, og jeg har heller ikke sagt noget lignende som det, det ærede Medlem fra Ringkjøbing (S. C. Christensen) vilde lægge mig i Munden, at det kun er paa de militære Ministerier, der findes Provisorier. Jeg ved meget vel, at der ogsaa paa de andre Ministerier findes Provisorier, men det er en Kendsgerning, som man nødes til at lade staa, at det er ganske særlig paa de militære Ministerier, at Folketingets Myndighed er tilføjset, og der har Provisorierne særlig bredet sine Blomster. Dette begrundes fuldkommen den Stilling, vi have indtaget til den ærede Ministers Budget. Den ærede Minister mente, at det var uberettiget at dolere over, at han havde overstredet Folketingets Bevillinger, naar der ikke havde været Tid til at faa en